

این جدول را هم طبق دستورالعمل جدول قرابت شناسی صفحه تاریخ حل کنید.

									تبریز
									گرگ های سرخ
									پرتغال
									استقلال
									خواننده
									بارسلونا
									وحید شمسایی
									علی دایی
									سیتی
									یونایتد

هیچ برنده ای در کار نیست!

اول- اگر پرسپولیس، استقلال، سپاهانی یا طرف دار هر تیمی هستید، از اینکه مدیرعامل باشگاهتان توانسته است شاه ماهی نقل و انتقالات را بخرد یا مانع از رفتن بازیکنی بشود که قراردادش تمام شده است، زیاد دچار تلاطم حسی و شور قهرمان سازی نشوید. به یک دلیل ساده، ما در بخش بزرگی از بدنه فوتبالمان تیم خصوصی نداریم. بیشتر فوتبال ما با وجود شعار خصوصی سازی به نوعی به پول بیت المال وصل است. اگر مثلاً فلورنتینو پرز، مدیرعامل رئال مادرید، برای تیمش بازیکنی را ارزان ترمی خرید یا در رقابت با مدعیان دیگر بازیکنی را به مادرید می کشد و رئالی ها خوش حال می شوند، ریشه در مدیریت خوب هزینه و درآمد و قدرت لابیگری مدیرعامل قوی دارد که به نفع آینده باشگاه است. نه مثل فوتبال ایران که نفس آوردن بازیکن مهم است، چون اصولاً قیمت محلی از اعراب ندارد و همه سر یک سفره نشستیم و جیب پرسپولیس و استقلال و... یکی است.

دوم- دنبال شفافیت باشیم. نتیجه موضوع اولی که در این مطلب به آن اشاره شد، بی نظمی پولی در باشگاه های فوتبال است. مدیران عامل یکی دوساله و کوتاه مدت، برای به جا گذاشتن نام نیک و به دست آوردن شهرت، بدون توجه به تراز مالی چندین ساله باشگاه و فقط برای ارتقای برند خود، منابع مالی را نه در راستای اقتصاد عمومی باشگاه، که در جهت دیپلماسی عمومی راضی نگه داشتن هوادار به کار می گیرند. به همین دلیل است که یک سال یک تیم بازار را درو می کند و به هیچ کس امان نمی دهد، اما سال بعد همان تیم توان پرداخت دستمزد ماساژور را هم ندارد. یادمان نرود که تلاش برای مثبت نگاه داشتن تراز مالی باشگاه باعث می شود که تیمی مثل بارسلونا قرارداد مسی را تمدید نکند. اما مدیر موقتی باشگاه ایرانی که بعدها قرار نیست مؤاخذه شود، تا می تواند در مدت کوتاه مدیریتش خرج می کند؛ بی توجه به اینکه دو سال بعد مدیر بعدی با چه بدختی و از کجا باید تاوان این خریدهای بی حساب را بپردازد.

سوم- وقتی هیچ چیز حرفه ای نیست، دنبال حرفه ای بودن در نقل و انتقالات نباشیم. سومین نکته در ادامه دو موضوع اول خطاب به ما طرف داران فوتبال است. وقتی پرسپولیس با پنج قهرمانی پیاپی لیگ ایران و دو فینال آسیا هنوز مشکل مالی دارد، یعنی این فوتبال آن قدر غیر حرفه ای است که ساز و کار پول درآوردن برای موفق ترین و پرافتخارترین تیم لیگ هم قفل است. وقتی استقلال یا تراکتور با این همه طرف دار در فراهم کردن مخارج روزمره شان مشکل دارند، یعنی با صدای بلند اعلام می شود که بلد نیستیم از فروش پیراهن و لوازم جانبی با برنده باشگاه تا بستن قرارداد درست با اسپانسر و به خدمت گرفتن تیم تبلیغاتی مؤثر درآمدزایی کنیم؛ یعنی ما نمی توانیم حق پخش داشته باشیم؛ یعنی از این همه امکان نرم افزاری جدید

توان پول درآوردن نداریم؛ یعنی نه کسی پاسخگوست

و نه قرار است که در آینده دور یا نزدیک کسی

پاسخگو باشد؛ چه به هوادار و چه به مسئولان

بالادستی. همه این ها یعنی: مردم! از ما

انتظار نداشته باشید و هر چه خریدیم و

هر که را آوردیم، خدا را شکر کنید، اگر مدیر

دیگری بود شاید نمی توانست!

چهارم- این نکته باز هم خطاب به خود

ما فوتبال دوستان است. درست است که

حرفه ای بودن در این فوتبال شوخی است، اما

عشق به پیراهن و رگ غیرت و بوسیدن لوگوراهم

قرار نیست باور کنیم! حرفه ای نیستیم، اما

هیچ چیز هم دلی هم نیست. پس چه بهتر

که اصولاً فوتبال را فقط از قاب تلویزیون

و دریچه ورزشگاه ببینیم، نه پس پشت

پدیده هایی مثل نقل و انتقالات و مباحث

مدیریتی و آینده باشگاهمان. اینجا همه چیز

به حراج گذاشته شده است!

تیم شناسی

توپ کجاست؟

